

27-05-2018

প্ৰাতঃমুৰুলী

ওম্ শান্তি

"অব্যক্ত মহাবাক্য"

ৰিভাইজ্: 03-12-1983 মধুবন

"সংগমযুগী ব্ৰাহ্মণৰ শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্য"

আজি ৰত্নাগৰ পিতাই নিজৰ সদাগৰ সন্তানসকলক চাই আছেহঁক! চুক্তি সকলো সন্তানেই কৰিছে। কাৰ লগত চুক্তি কৰিছা আৰু কোনে কোনে কৰিছা বাৰু? জগতৰ হিচাপততো বহুত অজলা সন্তান কিন্তু অজলা সন্তানে চতুৰ পিতাক চিনি পালে। তেন্তে অজলা হ'লানে চতুৰ হ'লা? জগতবাসী সন্তান যিয়ে নিজকে অনেক কথাত চতুৰ বুলি ভাবে, তেওঁলোকৰ তুলনাত তোমালোক সকলোকে অজলা বুলি ভাবে কিন্তু তোমালোক সকলোৱে তেওঁলোকক অজলা বুলি কোৱা - কিয়নো চতুৰ পিতাক চিনি পোৱাৰ বুদ্ধি, চতুৰালী তেওঁলোকৰ নাই। তোমালোকে মূল শিপাক জানিলা আৰু তেওঁলোকে বিস্তাৰত গৈ আছে। তোমালোক সকলোৱে এজনতে পদমৰ হিচাপত পাই গ'লা আৰু তেওঁলোকে মিলিয়ন-বিলিয়ন হিচাপ কৰি থাকোতেই গ'ল। চিনাক্তকৰণ নেত্ৰ, যাক শ্ৰেষ্ঠ জ্ঞানৰ নেত্ৰ বুলি কোৱা হয়, সেয়া কল্প-কল্প কোনে প্ৰাপ্ত কৰে? তোমালোক অজলা আত্মাসকলে। তেওঁলোকে 'কি' আৰু 'কিয়', 'এনেকৈ' আৰু 'কেনেকৈ'ৰ বিস্তাৰত বিচাৰি থাকোতেই বৈ যায় আৰু তোমালোক সকলোৱে "তেন্তে মোৰ পিতা হয়", "মোৰ বাবা" বুলি কৈ ৰত্নাগৰৰ লগত চুক্তি কৰি ল'লা। জ্ঞানৰ সাগৰ বুলি কোৱা, ৰত্নাগৰ বুলি কোৱা, ৰত্নৰ খালী ভৰাই দি আছে। সেই ৰত্নবোৰৰ লগত খেলা। ৰত্নৰ দ্বাৰাই পালিত হোৱা, ৰত্নত দুলা, ৰত্নই ৰত্ন, হিচাপ কৰিব পাৰানে, কিমান ৰত্ন পাইছা! অমৃতবেলা চকু মেলিয়েই পিতাৰ লগত মিলন উদ্‌যাপন কৰি ৰত্নৰে খেলা, নহয় জানো! গোটেই দিন কিহৰ ব্যৱসায় কৰা! ৰত্নৰ ব্যৱসায় নকৰা জানো! বুদ্ধিৰে জ্ঞান ৰত্নৰ পইণ্ট গণনা কৰা নহয় নে! গতিকে ৰত্নৰ সদাগৰ ৰত্নৰ খনিৰ মালিক হোৱা। যিমানে কামত লগোৱা সিমানে বাঢ়ি যায়। চুক্তি কৰা অৰ্থাৎ মালামাল হোৱা। তেন্তে চুক্তি কৰিবলৈ শিকিলানে! চুক্তি কৰি ল'লা নে এতিয়াহে কৰিবা? সদাগৰ ক্ৰমানুসৰি হোৱা নে সকলো এক নম্বৰৰ হোৱা? লক্ষ্যটো সকলোৰে এক নম্বৰ হোৱাৰ কিন্তু এক নম্বৰ হোৱা জন সদায় ৰত্নৰ লগত ইমান ব্যস্ত হৈ থাকিব যে আৰু আন কোনো কথা চোৱা, শুনা, আৰু ভবাৰ আহৰি নাথাকিব। মায়াও ব্যস্ত দেখি উভতি যাব। মায়াৰ বাবে বাবে খেদাই দিয়াৰ পৰিশ্ৰম কৰিলগীয়া নহয়। গতিকে আজি বাপদাদাই এফালে ডাঙৰ ডাঙৰ নামজ্বলা জ্ঞানী বুলি কওঁতা সন্তানসকলক চাই আছিল, কি কি কৰি আছিল। অনেক কথা বুজি পাইছে, এটা কথা বুজা নাই। তেওঁলোকৰ তুলনাত ব্ৰাহ্মণ সন্তানসকলক চাই আছিল। বাপদাদাইয়ো দুয়োৰে পাৰ্থক্য দেখি গীত গাই আছিল। তোমালোকেও সেই গীত গোৱা। যিটো ব্ৰহ্মা বাবাৰ অতি প্ৰিয়, বাপদাদাই সন্তানসকলৰ প্ৰতি গাই আছিল, যিটো আজি ব্ৰহ্মা বাবাই বহুত ফুৰ্তিৰে গাই আছিল - কিমান অজলা কিমান মৰমৰ প্ৰিয় সন্তানসকল। যি দৰে তোমালোকে পিতাৰ কাৰণে গোৱা নহয়। পিতাইও সন্তানসকলৰ বাবে এয়াই গীত গায়। এনেকৈয়ে এইটো স্মৃতি স্বৰূপত কাৰ মৰমৰ হয়, কাৰ প্ৰিয় হয়, কোনসকল সন্তানৰ গীত গায়। এইটো স্মৃতিয়ে সদায় নম্ৰ বনাই স্ব-অভিমানৰ নিচাত স্থিত কৰি দিয়ে। এইটো নিচাত কোনো লোকচান নহয়। ইমান নিচা থাকেনে? আধা কল্প তোমালোকে ভগৱানৰ গীত গালা আৰু এতিয়া ভগৱানে গীত গাই আছে। দুয়ো ফালৰ সন্তানসকলক দেখি দয়া আৰু স্নেহ দুয়োটাই অনুভৱ হৈছিল।

ব্ৰহ্মা পিতাৰ আজি ভাৰত আৰু বিদেশৰ অচিনাকী সন্তানসকলৰ কথা বিশেষ ভাবে মনত পৰিছিল। জগতবাসীয়ে তেওঁলোকক ভি আই পি (V.I.P.) বুলি কয় কিন্তু পিতাই সেইসকল সন্তানক ভি আই পি অৰ্থাৎ ভেৰি ইন'চেণ্ট পাৰচন (অতি অজলা ব্যক্তি) এইটো ৰূপত চায়। তোমালোক চেণ্ট (Cent) হোৱা তেওঁলোক ইন'চেণ্ট হয়, কিন্তু এতিয়া

তেওঁলোককো অঞ্জলি দিয়া। অঞ্জলি দিব জানানে? তোমালোকৰ শাৰীত তেওঁলোকৰ নম্বৰ এতিয়া আগত আছে নে পাছত আছে? কি ভাবা? (মৌনতাৰ কচৰৎ)

এনেকৈ বিশেষ মৌনতাৰ শক্তি সেই আত্মাসকলক দিয়া। এতিয়া সংকল্প উদয় হয় যে কিবা সহযোগ, কোনো নতুন পথ পাব লাগে। এতিয়া ইচ্ছা উৎপন্ন হৈ আছে। এতিয়া পথ দেখুওৱা তোমালোকৰ কাম। “একতা আৰু দৃঢ়তা” এই দুটা উপায় আছে পথ দেখুওৱাৰ। সংগঠনৰ শুভ ভৱনাই এনে আত্মাসকলক ভাবনাৰ ফল দিয়াৰ নিমিত্ত হ’ব। সকলোৰে শুভ সংকল্পই এনেকুৱা আত্মাসকলৰ মাজতো শুভ কাৰ্য্য কৰাৰ সংকল্প উৎপন্ন কৰিব। এই বিধিক এতিয়াৰ পৰাই কামত লগোৱা। তথাপিও ডাঙৰ কাৰ্য্য তেতিয়াহে সফল হয় যেতিয়া সকলোৰে শুভ সংকল্পৰ আছতি পৰে। বুজিলা। বাপদাদাইতো সকলোৰে প্ৰতি এইটোৱেই কয় যে কোনো সন্তান যাতে বঞ্চিত নহয়। তোমালোক সকলোতো মালামাল হৈ গ’লা, নহয় জানো। আছা।

এনেকুৱা শ্ৰেষ্ঠ চুক্তি কৰোতা শ্ৰেষ্ঠ সদাগৰ, সদায় ৰত্নেৰে পালিত হোৱা আৰু খেলা কৰা মাষ্টৰ ৰত্নাগৰ পিতাৰ অতি প্ৰিয় সদায় সহযোগী অতি মৰমৰ, চিনাক্তকৰণৰ নেত্ৰধাৰী, সদায় সেৱাধাৰী, সদায় “মোৰ বাবা”ৰ গীত গাওঁতা, বিশেষ আত্মাসকলৰ প্ৰতি বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

পাৰ্টিৰ লগত সাক্ষাৎ

মাদ্ৰাজ নিবাসী সকলৰ প্ৰতি:- সকলো উৎসাহ উদ্দীপনাত আছা নহয়। সকলোৰে মনত এটাই উৎসাহ উদ্দীপনা আছে নহয় যে পিতাক কেনেকৈ প্ৰত্যক্ষ কৰো। এতিয়া মঞ্চও তৈয়াৰ কৰি আছা নহয়। মঞ্চ তৈয়াৰ কৰি আছা প্ৰত্যক্ষতাৰ পতাকা উৰুৱাবলৈ। স্থূল পতাকা আনেও উৰুৱাই, তোমালোক সকলোৱে কেনে পতাকা উৰুৱাবা? কাপোৰৰ পতাকা উৰুৱাবা, কি কৰিব? সেয়াতো হৈছে নিমিত্ত মাত্ৰ কিন্তু আচল পতাকা কোনখন উৰুৱাবা? পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰাৰ। পিতা আহিছে এই আৰাজ বিয়পাই দিয়াৰ পতাকা উৰুৱাবা। ইয়াৰ প্ৰস্তুতি চলাই আছা নহয়। সকলো আত্মা যি বঞ্চিত হৈ আছে তেওঁলোকে প্ৰকাশ পাই যাওঁক, ৰাস্তা পাই যাওঁক। এইটোৱেই পুৰুষাৰ্থ সকলোৱে কৰি আছা আৰু আগলৈও কৰি থাকিব লাগিব। এতিয়াৰ পৰাই এইটো লহৰ বিয়পাই দিবা তেতিয়া সেই সময়ত চাৰিওফালে এই লহৰ বিয়পাবা পাৰিব। এনেকুৱা প্ৰস্তুতি চলাইছা নহয়। সদায় এইটো ভাবিবা যিটো এতিয়ালৈকে ক’তো হোৱা নাই, সেয়া আমি কৰি দেখুৱাম। নতুন কিবা কৰিব লাগে। নতুন কথা এয়াই যে সকলো আত্মাই পৰিচয় পাওঁক আৰু তেওঁলোকে বুজি পাওঁক, বৰ্ণনা কৰক, অনুভৱ কৰক যে পিতা আহি গ’ল। আছা-

আমন্ত্ৰিত ভাতৃ-ভগ্নীসকলৰ প্ৰতি:-

সকলোৱে নিজকে বিশেষ আত্মা বুলিতো অনুভৱ কৰা নহয় জানো। বিশেষ আত্মা হোৱা নে হ’ব লাগিব? কৰিম, চাম, ভাবিম, এনেকুৱা ভাষা কওঁতাতো নোহোৱা নহয়। নিজৰ মহত্বক জানি লোৱা যে আমাৰ সকলোৰে মহত্ব কিমান। যিমান পিতাই সন্তানসকলৰ মহত্ব জানে সিমান সন্তানসকলে নিজৰ মহত্ব কথা মনত নাৰাখে। জানে কিন্তু মনত নাৰাখে। যদি মনত থাকিলহেঁতেন তেন্তে সদায় সমৰ্থ হৈ আনকো সমৰ্থ বনোৱাৰ, উৎসাহ-উদ্দীপনা বঢ়োৱাৰ নিমিত্ত হ’লহেঁতেন। তেন্তে নিমিত্ত হোৱানে? যি হ’ল হৈ গ’ল এনেকুৱা হয়নে। হৈ যোৱাতো পাহৰি গ’লা আৰু বৰ্তমান, ভৱিষ্যত সদায় উৎসাহ-উদ্দীপনাৰ বনাই ল’লা। চলোতে সাধাৰণ জীৱন যাপন কৰোঁতা বুলি নিজকে অনুভৱ কৰা, কিন্তু সাধাৰণ নোহোৱা। সদায় শ্ৰেষ্ঠ হোৱা। ব্যৱহাৰ কৰিলা, অধ্যয়ন কৰিলা, প্ৰবৃত্তি চম্ভালিলা, এয়া কোনো বিশেষত্ব নহয়। এয়া সাধাৰণতা। এয়াতো লাষ্ট নম্বৰ জনেও কৰে। সেয়াই যদি আদি ৰত্নসকলেও কৰে তেন্তে কি বিশেষত্ব হ’ল। আদি ৰত্ন অৰ্থাৎ প্ৰত্যেক সংকল্প আৰু কৰ্মত আনতকৈ বিশেষ হয়। জগতবাসীৰ লোকৰ তুলনাতো সকলো অনাসক্ত হৈ গ’লা, কিন্তু অলৌকিক পৰিয়ালতো যি

সাধাৰণ পুৰুষাৰ্থী হয় তেওঁলোকতকৈ বিশেষ হোৱা। দুনিয়াৰ হিচাপত লাষ্ট নম্বৰো বিশেষ হয়, কিন্তু ঈশ্বৰীয় পৰিয়ালত আদি ৰত্ন হোৱা, বিশেষ হোৱা। সেই হিচাপত নিজকে চোৱা। বয়সিয়াল সকল সদায় কনিষ্ঠ সকলক ভালতকৈও ভাল সহজ উপদেশ দিওঁতা, ৰাস্তা দেখুওৱাই দিওঁতা হয়। এনেকৈ তোমালোকে মুখেৰে কওঁতা নহয় কিন্তু কৰি দেখুৱাওঁতা হোৱা। গতিকে প্ৰত্যেক খোজ, প্ৰত্যেক কৰ্ম এনেকুৱা হওঁক যিটো ঈশ্বৰীয় পৰিয়ালৰ আত্মাসকলৰ বিশেষ ভাৱে চকুত পৰে। এয়াই বিশেষ আত্মাসকলৰ কৰ্তব্য নহয় জানো। যাতে তোমালোক বিশেষ আত্মাসকলক দেখি তেওঁলোকৰ পিতাৰ স্মৃতি আহি যায়। যিদৰে চোৱা, ইয়াত মধুৱনত এতিয়াও সাকাৰ ৰূপত দীদী, দাদীক দেখে তেতিয়া তেওঁলোকৰ কৰ্মত কি বিশেষত্ব সমাহিত হৈ থকা দেখা যায়? পিতাক দেখা যায় নহয়নে! এয়াও সাকাৰ আত্মা নহয় জানো। এয়া ব্ৰহ্মাৰ নিচিনা বিশেষ পাটধাৰীতো নহয়, নিৰাকাৰ শিৱ বাবাৰ নিচিনাও নহয়, ব্ৰহ্মাৰ নিচিনাও নহয়। ব্ৰাহ্মণ হয়। তেন্তে তেওঁলোকো ব্ৰাহ্মণ, তোমালোকো ব্ৰাহ্মণ, গতিকে যি দৰে তেওঁলোক বিশেষ নিমিত্ত আত্মা হয়, কেনেকৈ নিমিত্ত হ'ল? দায়িত্ব বুজি পায় নহয়। দায়িত্বই বিশেষ বনাই দিলে। এনেদৰে নিজকো অনুভৱ কৰা নহয়নে? তোমালোকো দ্বায়িত্বশীল হোৱা, নে কেৱল দীদী দাদীহে দায়িত্বশীল হয়। সেৱাৰ ক্ষেত্ৰততো তোমালোকহে নিমিত্ত হোৱা নহয় জানো? চাৰিওফালে বাপদাদাই সকলো বিশেষ আত্মাক নিমিত্ত বনাইছে। কোনোবা ক'ৰবাত, কোনোবা ক'ৰবাত। ইমানখিনি দায়িত্ববোধ যাতে সদায় স্মৃতিত থাকে। যিদৰে দীদী দাদীক নিমিত্ত দেখি আছা তেনেকৈ তোমালোকৰ দ্বাৰা সকলোকে অনুভৱ হওঁক। তেওঁলোকে বুজি পাওঁক এয়া আদি ৰত্ন হয়, এওঁলোকৰ পৰা আমি বিশেষ উৎসাহ-উদ্দীপনাৰ প্ৰেৰণা পাওঁ। এওঁলোকেতো এনেকৈ নকয় যে আমি দীদী দাদী হওঁ, আমাৰ কথা মানা, কিন্তু কৰ্মই স্বতঃ আকৰ্ষিত কৰে। এনেকৈ তোমালোক সকলোৰে বিশেষ কৰ্মই সকলোকে আকৰ্ষিত কৰক। ইমান দায়িত্ব আছে। টিলাতো নোহোৱা নহয়! কি কৰো, কেনেকৈ কৰো, ডবল দায়িত্ব আছে। এনেকৈ কওঁতা নহয়। এৰিলা আৰু আঁতৰি গ'ল। ইমান অসীম দায়িত্ব থকা স্বত্বেও পিতাক দেখিলা নহয়। স্থূল দায়িত্বও পালন নকৰিলে জানো। শিৱবাবাৰ কথা একাঘৰীয়া কৈ ৰাখা, কিন্তু ব্ৰহ্মা পিতাকতো সাকাৰ ৰূপত দেখিলা নহয়। ব্ৰহ্মা পিতাৰ সমান স্থূল ৰূপত দায়িত্ব আন কাৰোৰেই নাই। তোমালোকে ভাবিবা কি কৰোঁ বায়ুমণ্ডলত থাকো। প্ৰকম্পন বেয়া হৈ থাকে। বগলী বোৰে বাধা দি থাকে। চাৰিওফালে আসুৰী সম্প্ৰদায়। কিন্তু ব্ৰহ্মা পিতাই আসুৰী সম্প্ৰদায়ৰ মাজত থাকিও অনাসক্ত আৰু স্নেহী হৈ নেদেখুৱালে জানো। সেয়ে পিতাক অনুসৰণ কৰা।

এতিয়া কি কৰিবা? ইয়াৰ পৰা গ'লে সকলোৱে যাতে অনুভৱ কৰে যে আমাৰ উৎসাহ-উদ্দীপনা বঢ়োৱা স্তম্ভ আহি গ'ল। বুজিলা। এনেকুৱা পিতাৰ আশাৰ তৰা হোৱা। সৰু সৰু কোনো কথা অন্তৰত ধৰি নাৰাখিবা। বয়সিয়াল সকল উদাৰ অন্তৰৰ, বিশাল অন্তৰৰ হয়। সৰু অন্তৰ নহয়। যিদৰে ব্ৰহ্মা বাবাই সকলোৰে দুৰ্বলতা সমাহিত কৰি শ্ৰেষ্ঠ বনাই দিলে তেনেকৈ তোমালোক নিমিত্ত হোৱা। কেতিয়াও এনেকৈ নাভাবিবা যে এওঁ এনেকুৱা কৰে, এওঁতো নুশুনেই। নুশুনা সকলকো শুনোতা বনোৱাটো তোমালোকৰ কাম। তেওঁ সৰু হয় ডাঙৰ তোমালোক হোৱা। ডাঙৰেহে সলনি কৰিব লাগিব। সৰু সকলৰ দ্বাৰা উৎপাত আদি হয়েই। গতিকে তেওঁলোকৰ দুৰ্বলতাবোৰ চাব নালাগে। জ্যেষ্ঠ হৈ দুৰ্বলতাসমূহ সমাহিত কৰোঁতা, পিতাৰ সমান বনাওঁতা হোৱা। ইমান দায়িত্ব আছে তোমালোকৰ। এই দায়িত্ব পুনৰ সোৱঁৰাই দিবলৈ মাতিছো। বুজিলা। সাগৰৰ সন্তান হোৱা নহয়। সাগৰে কি কৰে? সমাহিত কৰি লয়। সকলোকে সমাহিত কৰি সতেজ কৰি দিয়ে। গতিকে তোমালোকেও সকলোৰে কথা সমাহিত কৰি সতেজ কৰোঁতা। যিয়ে আহে তেওঁ অনুভৱ কৰক যে এই বিশেষ আত্মাৰ সংগত বিশেষ ৰং লাগি গ'ল। সহযোগ পাই গ'লো। তোমালোকেও “সহযোগ দিয়া, সহযোগ দিয়া” এনেকৈ কওঁতা নোহোৱা নহয়। সহযোগ দিওঁতা হোৱা। যেতিয়া আদিৰে পৰাই সহযোগী হৈছা গতিকে অন্তিম সময়লৈকে সহযোগ দিওঁতা সংগী হ'বা নহয়। ইমান সহযোগ দিলে সৰু সকলো উৰি যাব। তোমালোকে যি স্থানলৈকে নোযোৱা সেই স্থান উৰণীয়া স্থান হৈ যাব। তোমালোকে উৰন্ত দলিচা হৈ যোৱা, যিয়ে বহে, সম্পৰ্কত আহে তেওঁ যেন উৰি যায়। বাপদাদা সুখী হয়, কোনটো

কথাত বাৰু? কিমান সংগী আছে। যেতিয়া সমপৰ্য্যায়ৰ সকলক দেখা যায় তেন্তে নিজৰ সমান সন্তানসকলক দেখি পিতা আনন্দিত হয়। এতিয়া ইয়ালৈ অলপহে আহিছে বাকী আৰু আছে। যিসকল আহিছে তেওঁলোককো দেখি পিতা সুখী হৈছে। এতিয়া উৰন্ত দলিচা হৈ সকলোকে উৰুওৱা। আমাৰ ভাতৃ সকলে ইমান কষ্ট কৰি আছে, দয়া ওপজে নহয় নে। সহযোগ দিয়া আৰু উৰুওৱা।

এই সেৱাই হৈছে বিশেষ আত্মাৰ সেৱা। জিজ্ঞাসু জনক বুজাই দিলা, সাপ্তাহিক পাঠ্যক্ৰম কৰালা, সভা-সমিতি পাতিলা, কৰিলা। এই সকলোবোৰ কৰিয়েই থাকা। সভা-সমিতিৰ মাজতো তোমালোক বিশেষ আত্মাসকলৰ বিশেষত্ব দেখা পাওঁক। তোমালোক উপস্থিত হ'লা আৰু সকলোৰে উৎসাহ-উদ্দীপনা আহি গ'ল। যি সকলে কাম কৰে তেওঁলোকে বিশেষ উৎসাহ-উদ্দীপনাৰ সহযোগ বিচাৰে। কাম কৰিবলৈ তোমালোকৰ অনেক সৰু-সৰু ভাতা-ভগ্নী আহি গ'ল। তোমালোক বয়োজ্যেষ্ঠ সকলৰ কাম হ'ল সেই লগৰীয়া সকলক স্নেহৰ দৃষ্টি দিয়া, উৎসাহ-উদ্দীপনাৰ হাত আগবঢ়াই দিয়া। তোমালোকক দেখি পিতাৰ স্মৃতিত আহি যাওঁক। সকলোৰে মুখত উচ্চাৰিত হওঁক – এওঁতো পিতাৰ স্বৰূপ। যেনেকৈ এই দুয়োজনৰ বাবে কয় (দাদী, দাদীৰ কাৰণে)– এওঁলোকতো পিতাৰ স্বৰূপ, কিয়নো সেৱাত প্ৰেক্ষিকেল কৰ্ম কৰি আছে। গতিকে এনেকুৱা দৃঢ় সংকল্পৰ সমাৰোহ নিশ্চয় পালন কৰা। কি বুজিলা? তোমালোকতো ধুমুহাত নাহা নহয়। ধুমুহাক পাৰ কৰি যাওঁতা হোৱা। ধুমুহাত আহোঁতা নহয়। তোমালোক আদৰ্শ নোহোৱা জানো। তোমালোকক দেখি সকলোৰে উপলব্ধি কৰক এনেকুৱাই চলন হ'ব লাগে, এনেকুৱাই হয়। গতিকে ইমান মনোযোগ দিব লাগে। অচ্ছা।

***বৰদান:-** নিৰ্বিল্ল স্থিতিৰ দ্বাৰা শক্তিশালী বায়ুমণ্ডল গঢ়োতা মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমান হোৱা।

তোমালোকৰ প্ৰথম সেৱা হ'ল নিজকে নিৰ্বিল্ল বনোৱা তাৰ পিছত আনক নিৰ্বিল্ল বনোৱা। যদি নিজেই বিঘ্নৰ বশৱৰ্তী হৈ থাকা তেনেহ'লে অন্তিম সময়ত নিৰ্বিল্ল হৈ থাকিব নোৱাৰিবা, সেই কাৰণে বহুতকালৰ নিৰ্বিল্ল স্থিতি বনোৱা, দুৰ্বল আত্মাসকলকো পিতাৰ দ্বাৰা প্ৰাপ্ত শক্তি দি শক্তিশালী বনোৱা, মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমান হওঁ এইটো স্থিতিৰ অনুভৱ কৰা- তেতিয়া বায়ুমণ্ডল শক্তিশালী হ'ব।

***গ্লোগান:-** যি ৰাজকীয় (royal) পিতাৰ ৰাজসিক সন্তান হয় তেওঁৰ চলনত ৰাজসিকতা দেখা পোৱা যায়।

!!ওম শান্তি!!
